

Протокол

№

гр. София, 27.02.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 27.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1133** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

При спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 9.50 часа се явиха:
ЖАЛБОПОДАТЕЛКАТА А. О. – редовно призована за днешното съдебно заседание, явява се лично и с адв. Р., с пълномощно по делото.
ОТВЕТНИКЪТ – директора на Дирекция „Миграция“ – редовно призован за днешното съдебно заседание, не се явява, представлява се от юрк. Т., с пълномощно по делото.
СГП – редовно призована, не изпраща представител.
СТРАНИТЕ/поотделно/ – Да се даде ход на делото.
СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА жалбата и административната преписка.

ДОКЛАДВА молба от ответника, постъпила на 17.02.2025 г., с приложена към същата справка за чужденец.

АДВ. Р. – Поддържам жалбата. Да се приеме административната преписка. Оставям на преценката на съда да прецени дали да се съберат допълнителни доказателства във връзка с това че преписката е водена от СДВР и доказателства за платената глоба от м. октомври 2021 г. е налична. Представям кореспонденция, водена с клиника „Рамус“ в опитите на съпруга на доверителката ми да се сдобие с резултатите от изследванията. Моля да ни допуснете двама свидетели О. Н. А., съпруг на доверителката ми и В. И. Д., неин работодател, който може да удостовери, че в

процесния период тя не се е явявала на работа поради карантина от ковид. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

ЮРК. Т. – Оспорвам жалбата. Моля да приемете административната преписка. Оспорвам така представените днес писмени доказателства от страна на жалбоподателя като неотносими към спора. Целта на спора не е да докаже каква е причината за неподаването на заявлението за пребиваване през м. октомври 2021 г. Не се оспорва че той е наличен и че такова прекъсване има в подаването на заявленията, а самата причина считам за неоснователна. В чл. 24, ал. 13 ЗЧРБ законодателят във връзка с ковид е въвел условие, при което по време на извънредно положение и срок от 9 месеца след него се приема, ако са налични такива закъснения, те да не се броят. Този период много надвишава срока. В случая се касае за октомври 2021 г. Законодателят е предвидил да не се отчита този период от м. март 2020 г. до 13.02. 2021 г. Този период, който визиращ жалбоподателят е доста след тази дата, поради което тези доводи са неотносими. По същите доводи възразявам и срещу допускане на свидетели. Няма да соча доказателства. Нямам доказателствени искания.

АДВ. Р. – В случая не се твърди за извънредно положение, а за непредвидени обстоятелства. Когато имаме ковид, имаме карантина, има забрана за лицето да излиза и да комуникира с други хора.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с жалбата и с административната преписка писмени доказателства.

ПРИЕМА представеното към молба на ответника от 17.02.2025 г. писмено доказателство под опис.

ПРИЕМА днес представената кореспонденция по ел. поща от процесуалния представител на жалбоподателя като по отношение на нейната относимост съдът ще се произнесе с крайния съдебен акт.

ДОПУСКА двама свидетели при режим на довеждане от страна на жалбоподателят като делото се отлага за след 30 минути и съдът обявява почивка.

ДЕЛОТО ЩЕ ПРОДЪЛЖИ след почивката.

ДЕЛОТО продължава в 10.22 ч.

АДВ. Р. – Моля да започнем с разпит на свидетеля О. Н..

Свидетелят се въведе в залата.

СНЕМА се самоличността му:

О. Н. А. – ЕГН [ЕГН], български гражданин, съпруг на жалбоподателката.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

СЪДЪТ уведоми свидетеля, че може да откаже да дава показания.

СВИДЕТЕЛЯТ обеща да каже истината и заяви, че желае да дава показания.

СВИД. А. – Аз се занимавам с документите на моята съпруга във връзка с пребиваването ѝ в Република България, тъй като тя не говори добре български. Всяка година подавам документ за продължаване на пребиваването. Някой път променят изискванията за представяне на документи. През 2021 г. закъсняхме с подаване на документите. През 2020 г. за първи път в къщи имаме ковид. При първия път ни беше дадено предупреждение, което трябваше да разпиша собственоръчно пред полицаи, че има карантина и ни е забранено да излизаме. Бяхме болни и 2020 г. и 2021

г. Осъзнахме, че излизането когато сме в карантина се наказва административно. Вторият път вече знаехме и си останахме в къщи за да спазим карантината. През 2021 г. трябваше да подновим документите през м. октомври. Точно тогава бяхме в карантина когато изтичаше срока. Документите подадохме със закъснение. Когато отидохме там служителката каза, че е минал 14-дневния срок и трябва да ни наложат глоба. При споменаването на глоба казах че не е поради недобросъвестност, а сме били болни от ковид. Тогава жената на гишето ни каза да опишем причините на гърба на формуляра. Това стана в сградата на бул. М. Л., където се помещава дирекция „Миграция“. Служителката ми обясни че не мога да подам новите документи преди да си платя глобата. Тогава отидох на съответното гише, мисля че беше № 10, платих глобата и след това подадох документите. Мисля, че глобата беше 500 или 550 лева. След това издадоха на съпругата ми разрешение за пребиваването. Аз съм ай ти специалист и работя от къщи. Тя работи като масажист в студио на [улица]и [улица]. Знам къде се намира студиото, но не зная как се казва точно. Първоначално работеше на [улица], но повечето време работи в това студио. Не са ми казвали, че трябва да излезе съпругата ми извън страната и след това да се върне. Платихме си глобата и след това ни издадоха документите. Звънях в „Рамус“ с идеята да взема документ, който да докаже, че сме били болни. Поисках доказателства, че сме били с положителни тестове, но от там ни казаха, че трябва да почакаме за тази справка, тъй като има забавяне със снабдяването с данните.

На въпроси на юрк. Т. – Повече от 3 седмици някъде бяхме под карантина. Самото протичане на заболяването продължи дълго време. Имах сърцебиене, много ниска температура дълго време. Съпругата ми го изкара сравнително по-леко и беше по-добре от мен два, три дни преди аз да се оправя. Тя не ходи по такива институции никъде без мен, защото има проблем с езика. Нямам спомен, нямам и документ, но беше м. октомври, когато бях болен. Не сме представили документ за заболяването когато бяхме болни. Тя не е официално гражданин на Република България и по-трудно може да се вземе документ, защото трябва да се плати частно. Аз, когато съм болен и съм в къщи не мога, а трябва да съм с нея и когато бях болен нямаше как да изляза.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

ВЪВЕДЕ в залата свид. Д.

СНЕМА самоличността му.

В. И. Д. - ЕГН [ЕГН], български гражданин, неосъждан, без дела и родство със страните, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290, ал. 1 от НК, обеща да каже истината.

СЪДЪТ върна документа за самоличност на свидетеля.

СВИД. Д. – Аз съм фризьор. Имам фирма „Оренда-В“ ЕООД. Фирмата предоставя фризьорство, маникюр и масаж. Това става в няколко помещения. Имаме едно голямо разделено на две помещения и едно масажно помещение в една сграда. Всички се намират на един адрес на [улица]. Има означения, че е масажно студио и фризьор. Познавам жалбоподателката. Работи при мен от началото на 2020 година. Нося трудовия договор с жалбоподателката, но нямам копие за да представя на съда.

СЪДЪТ, след съпоставка установи, че се представя трудов договор № 2 от 09.01.2020 г. сключен между „Оренда-В“ ЕООД и А. У. на длъжност масажист. Представен е и акт за встъпване в длъжност от 10.01.2020 г.

СЪДЪТ върна оригиналните документи на свидетеля.

СВИДЕТЕЛЯТ Д. – Имам още работници освен жалбоподателката. Имам още една маникюристка и една фризьорка. По време на ковида почти бяхме затворили. Всеки един от нас беше болен от ковид. Спомням си, че жалбоподателката беше болна от ковид. Някъде м. октомври-ноември 2021 г. ми се обади, че е болна от ковид. Спомням си, защото почти всички по това време бяхме болни. Тя е много добър, прекрасен служител.

На въпроси на юрк. Т. – Свидетелят – Не съм искал болничен лист за заболяването й. Не ми е представила болничен лист. Осигурявам здравно лицецо за рискове.

СЪДЪТ освободи свидетеля от залата.

АДВ. Р. – Предоставям на съда, но по принцип държа да се съберат документите от „Рамус“ и от СДВР.

По доказателствата

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на жалбоподателя в срок до следващото съдебно заседание да представи доказателства във връзка със заболяването й от ковид.

ДА СЕ ИЗИСКА от СДВР, отдел „Миграция“ копие от заявление от жалбоподателката А. О. рег. № хх от 25.10.2021 г., заедно с издаденото разрешение за продължаване на пребиваването, издаденото през същата година наказателно постановление за налагане на глоба на жалбоподателката А. О., евентуално доказателства за нейното заплащане, както и евентуално направените от страната възражения в тази връзка.

УКАЗВА на третото лице, че при неизпълнение на съдебното разпореждане ще му бъде наложена глоба.

За събиране на доказателства

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 27.03.2024 г. от 10.10 часа, за която дата страните уведомени от днес.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.47 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: